

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

K.DH.SH.II.nr.993/22

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS- Dhoma e Shkallës së Dytë, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët, Saranda Bogaj Sheremeti, kryetare, Faton Bajrami dhe Franciska Zhitija Ymeri, anëtar të kolegjit, në konfliktin administrativ sipas padisë së paditëses Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike, Sh.A. (KES/CO), me seli në Prishtinë, kundër të paditurës Zyra e Rregullatorit për Energji (ZRRE) me seli në Prishtinë, me bazë juridike anulim i vendimit, duke vendosur sipas ankesës së paditëses, kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.1184/2018 të datës 12.10.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 12.07.2023, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Refuzohet si e pa bazuar ankesa e paditëses Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike, Sh.A. (KES/CO), me seli në Prishtinë, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.1184/2018 të datës 12.10.2021, vërtetohet.

A r s y e t i m

Me aktgjykimin e Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.1184/2018 të datës 12.10.2021, është refuzuar si e pabazuar padia dhe kërkesëpadia e paditëses, Kompania Kosovare për Furnizim me Energji Elektrike, Sh.A. (KES/CO), me të cilën ka kërkuar që të anulohet si i kundërligjshëm vendimi i Bordit të Zyrës së Rregullatorit për Energji në Prishtinë me numër V_948_2018, i datës 29.03.2018.

Kundër aktgjykimit të lartcekur në afatin ligjor ka ushtruar ankesë pala paditëse, për shkak të: shkeljeve esenciale të dispozitave të procedurës, vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale. Me propozim që të aprovohet ankesa e paditësit si e bazuar, të anulohet aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti për Çështje Administrative, A.1184/2018 të datës 12.10.2021 si i pabazuar dhe të miratohet kërkesëpadia e paditësit KES/CO Sh.A, ashtu që anulohet vendimi i ZRRE-së nr. V_948_2018, i datës 29.03.2018, si i pabazuar.

Përgjigje në ankesë ka parashtruar pala e paditur e cila ka kundërshtuar pretendimet ankimore të palës paditëse dhe ka propozuar që ankesa të refuzohet në tërësi si e pabazuar dhe të vërtetohet vendimi i gjykatës së shkallës së parë.

Kolegji i kësaj gjykate shqyrtoi shkresat e lëndës, aktgjykimin e ankimuar, pretendimet ankimore, përgjigjen në ankesë dhe pas vlerësimit të tyre në kuptim të nenit 49 par. 1 të Ligjit për Konfliktet Administrative (LKA), lidhur me nenin 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, gjeti se:

Ankesa është e pa bazuar.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi ka ushtruar padi për konflikt administrativ në gjykatë me datën 21.05.2018, kundër vendimit të paditurës Zyra e Rregullatorit për Energji në Prishtinë, me nr.V_948_2018, i datës 29.03.2018, me të cilin është refuzuar ankesa e KESCO-së ndaj vendimit të DMK-së për konsumatorin A.P, me shifër të konsumatorit DPZ dhe ka mbetur në fuqi vendimi i Departamentit për Mbrojtjen e Konsumatorëve nr. ZRRE/DMK_V_1567_05_17 i datës 15.05.2017.

Gjykata e shkallës së parë, pas shqyrtimit të padisë së paditëses paraqitur kundër vendimit të lartcekur të Zyrës së Rregullatorit për Energji në Prishtinë, dhe pas administrimit të provave si në procesverbal të shqyrtimit kryesor, e duke u bazuar edhe në provat dhe dëshmitë e tjera të lëndës, bie aktgjykimin me të cilin kërkesëpadinë e paditëses e refuzon si të pa bazuar. Në arsyetim ndër të tjera është theksuar se bazuar në shkresat e lëndës, vendimi i të paditurës është i drejtë dhe i ligjshëm sepse me të drejtë është vërtetuar gjendja faktike pasi që e paditura ka analizuar shpenzimin e energjisë elektrike të konsumatorit dhe sipas rrjedhës së energjisë elektrike dhe vërehet se mesatarja

e shpenzimeve të ky konsumatorë para dhe pas periudhës kontestuese është pothuajse konstante, andaj e paditura me të drejtë ka konstatuar se vlera e faturuar prej 154 euro për muajin Dhjetor nuk përkon për gjendjen reale për shpenzimin e energjisë elektrike për konsumatorin, pasi që faturimi është i pasaktë dhe si i tillë duhet të korrigjohet në përputhje para dhe pas periudhës kontestuese. Në këtë kuptim gjykata gjen se e paditura ka vlerësuar drejtë kur me vendimin e shkallës së parë ka aprovuar ankesën e konsumatorit dhe rrjedhimisht drejtë ka vendosur edhe me vendimin e shkallës së dytë të atakuar me padi, me të cilin ka lënë në fuqi vendimin e shkallës së parë.

Qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë si të rregullt dhe të bazuar në ligj në tërësi e pranon edhe kjo gjykatë, për arsye se aktgjykimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje qenësore të dispozitave të Ligjit për Konfliktet Administrative, të cilat shkelje gjykata e shkallës së dytë i heton sipas detyrës zyrtare në bazë të nenit 194 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, të aplikueshëm sipas nenit 63 të Ligjit për Konfliktet Administrative. Gjykata e shkallës së parë duke vlerësuar ligjshmërinë e vendimit të kontestuar në kuptim të nenit 9 dhe 44 të Ligjit për Konfliktet Administrative, në drejtim të pretendimeve në padi, në përgjigje në padi, provave të administruara në seancë gjyqësore si dhe pas shqyrtimit të shkresave të tjera të lëndës, drejtë ka vendosur kur ka refuzuar kërkesëpadinë paditësit si të pa bazuar.

Sa i përket pretendimeve ankimore se gjykata e shkallës së parë ka bërë shkelje të dispozitave procedurale, ky pretendim nuk qëndron meqë gjykata ka shqyrtuar padinë, fillimisht e ka dërguar padinë përfaqësuesit të së paditurës në përgjigje në padi pastaj ka caktuar seancën e shqyrtimit kryesor, ka nxjerr prova të mjaftueshme, që do të thotë se gjatë vlerësimit gjykata e shkallës së parë nuk ka bërë shkelje të dispozitave të LKA-së dhe LPK-së.

Ndërsa sa i përket pretendimeve ankimore se gjykata në mënyrë të mangët ka bërë konstatimin e gjendjes faktike, e në këtë mënyrë nxjerr përfundime të gabuara, e mbi këtë bazë nxjerr aktgjykimin kontestues jo në pajtim me dispozitat ligjore. Pastaj ka potencuar se gjykata duhet ta gjejë të vërtetën materiale, e vërteta materiale është ajo e vërtetë që ekziston faktikisht në jetën reale që në fakt është si e tillë, me qëllim të vërtetimit të së drejtës materiale organi duhet të vërtetojë të gjitha faktet dhe rrethanat që janë relevante për nxjerrjen e një vendimi të drejtë dhe të ligjshëm. Me tej pohon se gjykata nuk ka bërë një analizë të plotë të fakteve dhe rrethanave të çështjes duke mos i marrë për bazë faktet dhe provat e paraqitur nga ana e palës paditëse të cilat

provat e kanë argumentuar në mënyrë profesionale të kundërtën e vendimit të ZRRE-së. Këto pretendime ankimore kolegji i kësaj gjykate nuk i aprovoj, kjo për faktin se konsideron se gjykata e shkallës së parë me rastin e shqyrtimit të padisë së paditëses ka nxjerrë prova të mjaftueshme të cilat vërtetojnë se pretendimet e paditëses në padi janë të pa bazuara dhe të pa qëndrueshme, sepse të njëjtat janë në kundërshtim me provat në shkresat e lëndës, gjendjen faktike të vërtetuar nga ana e organit të paditur dhe gjykata e shkallës së parë. Pra, gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka gjetur se organi i paditur ka analizuar faktet e rastit, dëshmitë dhe argumentet e paraqitura nga palët, andaj, pranë një gjendje të tillë faktike kolegji i kësaj gjykate konsideron se aktgjykimi i ankimuar i gjykatës së shkallës së parë është në pajtim me dispozitat ligjore në fuqi.

Kurse, sa i përket pretendimeve ankimore të aplikimit të gabuar të së drejtës materiale se paditësja nuk ka arritur që t'i specifikoj se për cilat pjesë të aktgjykimit gjykata e shkallës së parë ka aplikuar gabimisht të drejtën materiale, përveç që ka kërkuar prishjen e aktgjykimit të kontestuar, për faktin se me të njëjtin janë cenuar rëndë dispozitat e Ligjit Për Procedurën e Përgjithshme Administrative Nr.05/-031, përkatësisht neni 48. Ngase vendimi kontestues është i mangët dhe i pakuptueshëm si dhe kontradiktor me vetveten respektivisht arsyet e vendimit. Ky kolegji po ashtu nuk i aprovoj, ngase konsideron se këto pretendime ankimore janë të pa qëndrueshme dhe jo bindëse për tu aprovuar ankesa, nga arsyeja se nuk janë të argumentuara me asnjë provë, dhe si të tilla nuk kanë ndikim në konstatimin e një gjendje tjetër faktike, nga ajo që kanë vërtetuar organi i paditur dhe gjykata e shkallës së parë. Sepse, sipas vlerësimit të kësaj gjykate, aktgjykimi i ankimuar i gjykatës së shkallës së parë, është i qartë dhe i kuptueshëm, ndërsa në arsyetimin e tij janë dhënë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare të cilat i pranon edhe kjo gjykatë. Andaj, kolegji i kësaj gjykate vlerëson se edhe e drejta materiale, është aplikuar drejtë dhe se nuk është shkelur ligji në dëm të paditëses.

Duke marrë parasysh se gjykata e shkallës së parë, në mënyrë të drejtë ka zbatuar dispozitat procedurale dhe materiale me rastin e refuzimit të kërkesëpadisë së paditëses dhe lënies në fuqi të vendimit të lartpërmendur, e pasi që me pretendimet tjera ankimore një aktgjykim i tillë nuk mund të vihet në pyetje, ankesa e paditëses u refuzua si e pa bazuar, ndërsa aktgjykimi i ankimuar u vërtetua si i drejtë dhe i ligjshëm.

Mbi këtë bazë e në mbështetje të nenit 49 të LKA-së, lidhur me nenin 200 të LPK-së, të aplikueshëm sipas nenit 63 të LKA-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS

Dhomat e Shkallës së Dytë

K.DH.SH.II.nr.993/22, me datë 12.07.2023

Kryetare e kolegjit,
Saranda Bogaj Sheremeti